

ЄВРОПЕЙСЬКА КОНВЕНЦІЯ ПРО ОБЧИСЛЕННЯ СТРОКІВ*

Базель, 16 травня 1972 року

European Treaty Series, # 76

* Переклад з англійської мови С.М. Вишневського.

Держави-члени Ради Європи, які підписали цю Конвенцію,

враховуючи, що метою Ради Європи є досягнення більшого єднання між її членами, зокрема шляхом прийняття спільних правових положень,

переконані у тому, що уніфікація порядку обчислення строків як для національних, так і міжнародних цілей, сприятиме досягненню цієї мети,

погодилися про таке:

Стаття 1

1. Ця Конвенція застосовується до обчислення строків у цивільних, комерційних і адміністративних справах, включаючи процедуру стосовно таких справ, якщо такі строки встановлені:

- a) законом або судовим чи адміністративним органом;
- b) органом арбітражу, якщо такий орган не встановив порядку обчислення строків; або
- c) сторонами, якщо порядок обчислення строків не був безпосередньо чи опосередковано узгоджений між сторонами і не визначається існуючою практикою відносин між сторонами. Проте Конвенція не застосовується до строків, які обчислюються ретроактивно.

2. Незважаючи на положення пункту 1, будь-яка Договірна Сторона під час здачі на зберігання своєї ратифікаційної грамоти або свого документа про прийняття чи приєднання або у будь-який інший час після у повідомленні на ім'я Генерального секретаря Ради Європи може заявити, що вона виключає із сфери застосування всіх або деяких положень цієї Конвенції всі або деякі строки, що застосовуються в адміністративних справах. Будь-яка Договірна Сторона у будь-який час повідомленням на ім'я Генерального секретаря Ради Європи може відкликати, повністю або частково, зроблену нею заяву; таке повідомлення набирає чинності від дати його отримання.

Стаття 2

Для цілей цієї Конвенції термін "*dies a quo*" означає день, з якого починається відлік строку, а термін "*dies ad quem*" означає день, у який цей строк спливає.

Стаття 3

1. Строки, обчислені у днях, тижнях, місяцях і роках, починаються опівночі *dies a quo* і спливають опівночі *dies ad quem*.

2. Проте положення попереднього пункту не заважають тому, щоб та чи інша дія, яка має бути здійснена до спливу встановленого строку, виконувалася у день *dies ad quem* лише до закінчення нормального робочого часу.

Стаття 4

1. Якщо строк обчислено у тижнях, день *dies ad quem* є днем останнього тижня, який за своєю назвою відповідає *dies a quo*.
2. Якщо строк обчислено у місяцях або роках, день *dies ad quem* є днем останнього місяця чи останнього року, дата якого відповідає *dies a quo*, або у разі відсутності відповідної дати – останнім днем останнього місяця.
3. Якщо строк обчислено у місяцях і днях або у частинах місяців, спочатку враховуються повні місяці, а потім – дні чи частини місяців; для цілей обчислення частин місяців вважається, що один місяць містить 30 днів.

Стаття 5

При обчисленні строку суботи, неділі та офіційні свята враховуються. Однак, якщо *dies ad quem* строку, до спливу якого має бути здійснена та чи інша дія, припадає на суботу, неділю, офіційне свято чи день, який вважається офіційним святом, встановлений строк подовжується на перший робочий день, який настає після них.

Стаття 6

Жодні застереження до положень цієї Конвенції не дозволяються.

Стаття 7

Ця Конвенція не зашкоджує ні положенням договорів, конвенцій чи двосторонніх або багатосторонніх угод, які вже укладені чи будуть укладені у майбутньому, ні складеним для їхнього виконання нормативним актам, які регулюють конкретні аспекти питань, охоплених цією Конвенцією.

Заключні положення

Стаття 8

1. Цю Конвенцію відкрито для підписання державами-членами Ради Європи. Вона підлягає ратифікації чи прийняттю. Ратифікаційні грамоти або документи про прийняття здаються на зберігання Генеральному секретарю Ради Європи.
2. Ця Конвенція набирає чинності через три місяці від дати здачі на зберігання третьої ратифікаційної грамоти або третього документа про прийняття.
3. Стосовно будь-якої держави, яка підписала цю Конвенцію і яка ратифікуватиме чи прийматиме її після набрання нею чинності, Конвенція набирає чинності через три місяці від дати здачі на зберігання її ратифікаційної грамоти або документа про прийняття.

Стаття 9

Кожна Договірна Сторона може на свій розсуд вжити відповідних заходів для застосування цієї Конвенції до строків, що діють стосовно такої Сторони, на час набрання Конвенцією чинності.

Стаття 10

1. Після набрання цією Конвенцією чинності Комітет міністрів Ради Європи може запропонувати будь-якій державі, яка не є членом Ради, приєднатися до Конвенції.
2. Таке приєднання здійснюється шляхом здачі на зберігання Генеральному секретарю Ради Європи документа про приєднання, який набирає чинності через три місяці від дати здачі його на зберігання.

Стаття 11

Кожна Договірна Сторона під час здачі на зберігання своєї ратифікаційної грамоти або свого документа про прийняття чи приєднання у повідомленні на ім'я Генерального секретаря Ради Європи може визначити, які дні вважаються або для цілей статті 5 Конвенції вважатимуться офіційними святами на усій чи частині її території. У подальшому будь-які зміни в інформації, що міститься у такому повідомленні, доводяться до відома Генерального секретаря Ради Європи.

Стаття 12

1. Будь-яка Договірна Сторона під час підписання або здачі на зберігання своєї ратифікаційної грамоти або свого документа про прийняття чи приєднання може визначити територію (території), до якої застосовуватиметься ця Конвенція.
2. Будь-яка Договірна Сторона під час здачі на зберігання своєї ратифікаційної грамоти або свого документа про прийняття чи приєднання або в будь-який інший час після цього заявою на ім'я Генерального секретаря Ради Європи може поширити дію цієї Конвенції на будь-яку іншу територію (території), яка визначена в цій заяві і за міжнародні відносини якої вона несе відповідальність або від імені якої вона уповноважена брати зобов'язання.
3. Будь-яка заява, зроблена відповідно до попереднього пункту, може стосовно будь-якої території, визначеної в цій заяві, бути відкликана із застосуванням процедури, наведеної у статті 13 цієї Конвенції.

Стаття 13

1. Ця Конвенція залишається чинною на невизначений час.
2. Будь-яка Договірна Сторона може у тому, що її стосується, денонсувати цю Конвенцію шляхом подання відповідного повідомлення на ім'я Генерального Секретаря Ради Європи.
3. Така денонсація набирає чинності через шість місяців від дати отримання такого повідомлення Генеральним Секретарем.

Стаття 14

Генеральний секретар Ради Європи повідомляє держави-члени Ради та будь-яку державу, яка приєдналася до цієї Конвенції, про:

- a) будь-яке підписання;
- b) заду на зберігання будь-якої ратифікаційної грамоти або будь-якого документа про прийняття чи приєднання;
- c) будь-яку дату набрання чинності цією Конвенцією відповідно до статті 8;
- d) будь-яке повідомлення, отримане на виконання положень пункту 2 статті 1;
- e) будь-яке повідомлення, отримане на виконання положень статті 11;
- f) будь-яку заяву, отриману на виконання положень пунктів 2 і 3 статті 12;
- g) будь-яке повідомлення, отримане на виконання положень статті 13, і дату набрання денонсацією чинності.

На посвідчення чого нижчепідписані належним чином на те уповноважені представники підписали цю Конвенцію

Вчинено у Базелі шістнадцятого дня травня місяця 1972 року англійською і французькою мовами, причому обидва тексти є однаково автентичними, в одному примірнику, який зберігатиметься в архіві Ради Європи. Генеральний секретар надсилає засвідчені копії цієї Конвенції кожній державі, яка підписала її або приєдналася до неї.